

ROMÂNIA
Avocatul Poporului

Str. George Vraca nr. 8, Sector 1, București
www.avp.ro

Tel.: +40 21 312.71.01, Fax: +40-21-312.49.21, E-mail: avp@avp.ro

Tel. dispecerat: +40-21-312.71.34, E-mail: petitii@avp.ro

Serviciul contencios constituțional, recurs în interesul legii, contencios administrativ și juridic, analizează acte normative, relații externe și comunicare

Tribunalul București

Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal

AVOCATUL POPORULUI

REGISTRATURĂ GENERALĂ

IEȘIRE Nr. 31304 / 23. OCT. 2025

DOMNULE PREȘEDINTE,

Instituția Avocatul Poporului, cu sediul în str. George Vraca nr. 8, sector 1, mun. București, Cod de înregistrare fiscală 9766550, telefon: 021-312.71.01, fax: 021-312.49.21, www.avpoporului.ro, e-mail: avp@avp.ro, reprezentată legal prin **Avocatul Poporului, doamna Renate Weber**,

în numele și pentru petiționarul

domiciliat în Municipiul București,

, telefon

, în calitate de reclamant,

în contradictoriu cu

Direcția Generală de Impozite și Taxe Locare Sector 4 (denumită în continuare D.G.I.T.L. S.4.), reprezentată de Director general Daniela Tudose, cu sediul central situat în Bd. Metalurgiei, nr. 12-18, Grand Arena, et. 1, Sector 4, mun. București, e-mail: office@taxeimpozite4.ro, tel. 021/9441, în calitate de pârâtă,

În temeiul dispozițiilor art. 96 alin. (1), art. 100 alin. (1) și art. 109 din Ordonanță de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu cele ale art. 1 alin. (1) și (2), art. 15 alin. (1) lit. m) din Legea nr. 35/1997 privind organizarea și funcționarea instituției Avocatul Poporului, republicată, art. 1 alin. (3), art. 11 alin. (1) și (3) și art. 13 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, art. 30 alin. (1) și (6) din Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, art. 484 alin. (1) – (3) din Codul fiscal, și ale Hotărârii Consiliului Local Sector 4 București nr. 272/2024 privind instituirea unei taxe speciale pentru dezvoltare urbană în Sectorul 4 al Municipiului București și a Regulamentului anexat acestei hotărâri, formulăm prezenta

CERERE DE CHEMARE ÎN JUDECATĂ

prin care solicităm ca, prin hotărârea pe care o veți pronunța să admiteți acțiunea astfel cum a fost formulată și, în consecință:

- să constatați **refuzul autorității locale, D.G.I.T.L. S4, de a scuti de la plata taxei de dezvoltare urbană, cetățenii care dețin terenuri sau proprietăți private cu destinația de parcaje conform construire sau documentațiilor de urbanism, în condiții legale sau contracte de închiriere/comodat valabile pe durata întregului an pentru locuri de parcare în parcuri private, precum și**

- să dispuneți **obligarea D.G.I.T.L. S4 la acordarea scutirii în cauză, în acord cu dispozițiile art. 6 lit. a) din Regulamentul, anexat la H.C.L. S4 nr. 272/12.12.2024, pentru următoarele**

MOTIVE:

I. Scurt istoric al situației de fapt

Prin petițiile înregistrate la instituția Avocatul Poporului sub nr. 17260/05.06.2025 (revenire la petițiile înregistrate anterior cu nr. 14671/16.05.2025, nr. 14774/19.05.2025, nr. 15022/20.05.2025 și nr. 15780/26.05.2025) și nr. 23797/29.07.2025, domnul _____ și-a exprimat nemulțumirea față de răspunsurile formulate de către Direcția Generală de Impozite și Taxe Locale Sector 4 la cererile sale de a fi scutit de la plata taxei speciale pentru dezvoltare urbană percepută în temeiul Hotărârii Consiliului Local Sector 4 București nr. 272/2024 privind instituirea unei taxe speciale pentru dezvoltare urbană în Sectorul 4 al Municipiului București.

Din examinarea petițiilor, precum și din înscrisurile anexate acestora, rezultă că petentul deține în proprietate trei autoturisme, înmatriculate cu numerele _____, _____ și _____. Totodată, din susținerile petentului și din înscrisurile puse la dispoziție, rezultă faptul că **acesta deține în folosință/proprietate permanent:**

1. un spațiu cu destinația de parcare aflat în proprietate personală, situat în mun. București, _____, cu număr cadastral _____ și înscris în Cartea funciară nr. _____ a localității București. _____ potrivit Convenției autentificată sub nr. _____ data de 28 iulie 2023 de _____ din care reiese că, terenul, în suprafață de 750 de mp, va fi utilizat de către coproprietari (fiecare având o cotă parte de 1/29mp) cu destinația de locuri de parcare, conform schiței parte integrantă din convenție (domnul _____ utilizând locul de parcare nr. _____); **loc de parcare pentru care petentul nu a obținut scutirea de la plata taxei de dezvoltare urbană;**
2. un spațiu având destinația de parcaj, situat în _____, Județul Ilfov (construcție cu destinația de garaj două locuri și curte, situată în vecinătatea imobilului de reședință); **loc de parcare pentru care petentul nu a obținut scutirea de la plata taxei de dezvoltare urbană;**
3. un spațiu pentru parcare de reședință închiriat, în conformitate cu prevederile Contractului nr. _____ /18.05.2023, situat pe raza teritorială a Sectorului 4 mun. București; **loc de parcare pentru care petentul a obținut scutirea de la plata taxei de dezvoltare urbană.**

II. Demersurile și constatările Avocatului Poporului ca urmare a controlului realizat în cauză

Cu privire la cele sesizate de către petent instituția Avocatul Poporului a efectuat mai multe demersuri, după cum urmează:

- **adresă către Primăria Sectorului 4 București**, prin care s-a solicitat un punct de vedere cu privire la cele două situații ale petentului în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 6 lit. a) din ANEXA la H.C.L. nr. 272/12.12.2024 - *Regulament privind stabilirea și aplicarea taxei speciale de dezvoltare urbană*, parte integrantă a Hotărârii Consiliului Local al Sectorului 4 București nr. 272/12.12.2024 și, totodată, **să se comunice care sunt condițiile și documentele necesare a fi depuse la Primăria Sectorului 4 București de către o persoană fizică, în vederea scutirii de la plata taxei speciale de dezvoltare urbană, atunci când aceasta deține în proprietate imobile (într-un alt sector sau județ), pe care declară că le folosește cu destinația de parcare pentru autovehiculului/autovehiculelor înregistrate în evidența D.G.I.T.L. S4;**

- **adresă către Direcția Generală de Impozite și Taxe Locale Sector 4, în vederea reanalizării solicitării domnului _____ de a fi scutit de la plata taxei de dezvoltare urbană** pentru celelalte două autoturisme, aflate în coproprietatea acestuia, împreună cu soția acestuia, instituită prin H.C.L. Sector 4 nr. 272/12.12.202, **ținând cont de faptul că acesta deține în proprietate sau în folosință, după caz, imobile pe care le utilizează cu destinația de parcare, respectiv, o cotă parte de 1/29 din imobilul teren, în suprafață totală de 750 de mp, situat în _____, mun. București (teren cu destinația de locuri de parcare), precum și imobilul situat în _____ (construcție cu destinația de garaj două locuri și curte).**

Direcția Mobilitate Urbană Sector 4, unde a fost redirecționată de către Primăria Sectorului 4 adresa Avocatului Poporului nr. 17260/23797/02.09.2025, a înaintat-o, spre competență soluționare, Direcției Generale de Impozite și Taxe Locale Sector 4.

În ceea ce privește, prima cerere de scutire de la plata taxei de dezvoltare urbană, ca urmare a demersurilor întreprinse de către instituția noastră D.G.I.T.L. Sector 4 a transmis adresa nr. 34/22.09.2025 înregistrată la instituția Avocatul Poporului sub nr. 31551/26.09.2025, în care specifică că, la soluționarea cererii de scutire a taxei urbane, în condițiile în care petentul deține un imobilul teren, în suprafață de 750 mp, situat în mun. București, nu a identificat Convenția nr. /28.07.2025, autenticată de , care conține inclusiv planul anexat cu delimitarea locurilor de parcare și nici extrasul de carte funciară pentru informare, emis pentru Cartea funciară nr. - București Sector 4, unde, la poziția , este înscrisă mențiunea: „se notează convenția autenticată sub nr. din 28/07/2023, emis de încheiată de toți coproprietarii imobilului înscris în prezenta carte funciară, în care au hotărât, de comun acord, modul de folosire al bunului comun”.

Raportat la cele semnalate de către D.G.I.T.L. Sector 4 instituția Avocatul Poporului a revenit, în data de 02.10.2025, prin adresa nr. 17260/23797/02.10.2025, cu un nou demers către D.G.I.T.L. Sector 4 la care se s-au anexat înscrisurile depuse de către petent în susținerea petițiilor inițiale, respectiv convenția autenticată sub nr. /28.07.2023 de , inclusiv planul anexat acesteia cu delimitarea locurilor de parcare (cu mențiunea că potrivit convenției, terenul ce face obiectul acesteia are destinația de locuri de parcare, fiind stabilit convențional numărul și amplasamentul fiecărui loc de parcare, conform schiței anexate acesteia și conform trasării acestora în spațiul fizic) și extrasul de carte funciară pentru informare, emis pentru Cartea funciară nr. - București Sector 4, unde, la poziția , este înscrisă mențiunea: „se notează convenția autenticată sub nr. din 28/07/2023, emis de încheiată de toți coproprietarii imobilului înscris în prezenta carte funciară, în care au hotărât, de comun acord, modul de folosire al bunului comun”, cu solicitarea de a fi reanalizată cererea acestuia.

Astfel, în ceea ce privește scutirea petentului pentru locul amenajat cu destinația de parcare, aflat în proprietate personală, situat în mun. București, cu număr cadastral și înscris în Cartea funciară nr. a localității București, Sector 4, potrivit Convenției autenticată sub nr. data de 28 iulie 2023 de , D.G.I.T.L. Sector 4, a fost sesizată de către instituția Avocatul Poporului în vederea reexaminării, pe cale administrativă. Această cerere se află în curs de reexaminare la D.G.I.T.L. Sector 4.

În ceea ce privește cea de-a doua cerere de scutire a taxei urbane, în condițiile în care petentul deține imobilul situat în (construcție cu destinația de garaj două locuri și curte), punctul de vedere exprimat de către D.G.I.T.L. Sector 4, este în sensul că se impune taxa de dezvoltare urbană tuturor proprietarilor de autovehicule, înregistrate la D.G.I.T.L. S4, chiar dacă unii dintre aceștia nu beneficiază efectiv de serviciul public local pentru care se percepe taxa și dețin în folosință sau proprietate un loc de parcare (garaj) pentru autoturismul înregistrat la D.G.I.T.L. Sector 4, întrucât, potrivit interpretării și aplicării acestei autorități a dispozițiilor art. 6 lit. a) din Regulamentul, anexat la H.C.L. S4 nr. 272/12.12.2024, scutirea de la plata taxei criticate se aplică doar proprietarilor care au locurile de parcare/garaj deținute doar pe raza teritorială a Sectorului 4 mun. București, nu și pe raza teritorială a alor sectoare și/sau județe ale țării.

Așadar, în opinia D.G.I.T.L. Sector 4, având în vedere că, în ceea ce privește cel de-al doilea loc de parcare/garaj amenajat și deținut în proprietate de către petent, acesta se află pe raza teritorială a altui județ, respectiv în , scutirea taxei de dezvoltare urbană nu poate fi aplicată.

Prin urmare, raportat la dispozițiile art. 6 lit. a) din Regulamentul, anexat la H.C.L. S4 nr. 272/12.12.2024, apreciem că **această interpretare a D.G.I.T.L. Sector 4 reprezintă un refuz în accepțiunea Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ**, cu modificările și completările ulterioare.

III. Argumentele de drept aduse în susținerea cererii de chemare în judecată, formulată de către Avocatul Poporului, în numele și pentru domnul

(i) Din examinarea Hotărârii Consiliului Local al Sectorului 4 București nr. 272/12.12.2024, se constată că:

„Art. 1. Se aprobă instituirea taxei speciale pentru dezvoltare urbană în Sectorul 4 al Municipiului București, pentru finanțarea serviciului de interes public local în vederea creșterii numărului de parcuri publice de reședință, optimizarea mobilității urbane și scăderea poluării, conform Anexei la prezenta hotărâre.

Art. 2 (1) **Taxa se aplică din data de 01.01.2025 pe o perioadă de 10 ani, tuturor persoanelor fizice sau juridice care au în proprietate un autovehicul aflat în evidențele Direcției Generale de impozite și Taxe Locale Sector 4, sau în folosință, și care nu dețin în proprietate sau în folosință un spațiu având destinația de parcaj și prevăzut ca atare în autorizațiile de construire și/sau documentațiile de urbanism, pentru fiecare autovehicul în parte.** (2) Plata taxei asigură serviciul de parcare fără achitarea tarifului aferent, în parcurile publice, în parcurile publice administrate de Sectorul 4 al Municipiului București, cu excepția celor prevăzute cu bariere sau alte elemente de restricționare a accesului.”

De asemenea, Anexa la H.C.L. nr. 272/12.12.2024 - Regulament privind stabilirea și aplicarea taxei speciale de dezvoltare urbană -, parte integrantă a Hotărârii Consiliului Local al Sectorului 4 București nr. 272/12.12.2024, prevede la art. 3 din Capitolul II privind Persoanele care datorează taxa de dezvoltare urbană următoarele: „(1) Deținătorii de autovehicule, aflate în evidențele Direcției Generale de Impozite și Taxe Locale Sector 4, care nu dețin un spațiu în proprietate sau în folosință pe durata întregului an calendaristic, având destinația de parcaj și prevăzut ca atare în autorizația de construire sau documentațiile de urbanism, datorează taxa de dezvoltare urbană. (2) Taxa datorată este în cuantum de 540 lei/an/autovehicul.”

Totodată, la art. 6 din Anexa precitată, se menționează că: „Nu datorează taxa persoanele care îndeplinesc una dintre următoarele condiții: **a) Dețin terenuri sau proprietăți private cu destinația de parcaje conform construire sau documentațiilor de urbanism, în condiții legale.** b) Dețin contracte de închiriere/comodat valabile pe durata întregului an pentru locuri de parcare în parcuri publice. c) Dețin contracte de închiriere/comodat valabile pe durata întregului an pentru locuri de parcare în parcuri private. d) Dețin abonamente anuale achitate pentru locuri de parcare publice gestionate de Direcția Mobilitate Urbană Sector 4.”

Mai mult, art. 6 alin. (1) din Anexa la Dispoziția Primarului Sector 4 București nr. 359/2025, stipulează că, „în cazul terenurilor, proprietarul poate solicita autorității administrației publice locale emiterea unui adeverințe de atestare, în conformitate cu prevederile art.37 alin. (6) din Legea nr.50/1991, care sunt folosite în scopul parcurii autoturismelor, dar care nu sunt prevăzute ca atare în documentațiile de urbanism și nici nu sunt intabulate cu această destinație în cartea funciară a imobilului.”

Față de cele de mai sus arătate facem precizarea că, în răspunsul transmis atât petentului, cât și instituției Avocatului Poporului, D.G.I.T.L. S4 menționează că „Regulamentul anexat la hotărâre nu prevede în mod expres obligativitatea ca spațiul de parcare să fie situat pe raza Sectorului 4, dar că această condiție rezultă din interpretarea logică și sistematică a reglementării, în corelație cu scopul instituirii taxei și cu natura serviciului public pe care îl susține financiar.”

Așadar, D.G.I.T.L. S4 indică faptul că art. 6 lit. a) din Regulamentul, anexat la H.C.L. S4 nr. 272/12.12.2024, nu menționează în mod expres că locurile de parcare proprietate personală trebuie să fie situate pe raza Sectorului 4 pentru a beneficia de scutirea de la plata taxei de dezvoltare durabilă, dar cu toate acestea, refuză să soluționeze favorabil cererile de scutire a taxei înaintate de către cetățeni în acest sens, interpretând și aplicând aceste dispoziții în sensul că „pentru a beneficia de scutire de la plata anexe, este necesar ca petentul să facă dovada deținerii sau folosirii unui spațiu de parcare situat pe raza sectorului 4, reglementat urbanistic”, deși **textul de lege în cauză nu prevede această mențiune.**

În ceea ce privește interpretarea și aplicarea D.G.I.T.L. Sector 4, cu privire la refuzul de a soluționa favorabil cererile de scutire de la taxa specială pentru dezvoltare urbană chiar dacă persoana în cauză deține terenuri sau proprietăți private cu destinația de parcaj în alt sector sau județ al țării, și nu pe raza teritorială a Sectorului 4 București, menționăm următoarele aspecte prezentate în continuare.

Potrivit dispozițiilor art. 2 pct. 40 din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările ulterioare, în înțelesul acestei legi, termenul de taxă este definit ca fiind: „(...) sumă plătită de o persoană fizică sau juridică, de regulă, pentru serviciile prestate acesteia de către un agent economic, o instituție publică sau un serviciu public”.

Potrivit art. 30 alin. (1) și (6) din Legea nr. 273/2006, cu modificările și completările ulterioare, „(1) Pentru funcționarea unor servicii publice locale, create în interesul persoanelor fizice și juridice, consiliile locale, județene și Consiliul General al Municipiului București, după caz, aprobă taxe speciale. (...) (6) Taxele speciale se fac venit la bugetul local și se încasează numai de la persoanele fizice și juridice care beneficiază de serviciile publice locale pentru care s-au instituit taxele respective.

Mai mult, art. 484 alin. (1) – (3) din Codul fiscal, dispune că: „(1) Pentru funcționarea unor servicii publice locale create în interesul persoanelor fizice și juridice, precum și pentru promovarea turistică a localității, consiliile locale, județene și Consiliul General al Municipiului București, după caz, pot adopta taxe speciale. (2) Domeniile în care consiliile locale, județene și Consiliul General al Municipiului București, după caz, pot adopta taxe speciale pentru serviciile publice locale, precum și cuantumul acestora se stabilesc în conformitate cu prevederile Legii nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, cu modificările și completările ulterioare. (3) Taxele speciale se încasează numai de la persoanele fizice și juridice care beneficiază de serviciile oferite de instituția sau serviciul public de interes local, potrivit regulamentului de organizare și funcționare al acestora, sau de la cele care sunt obligate, potrivit legii, să efectueze prestații ce intră în sfera de activitate a acestui tip de serviciu”.

Pe dispozițiile mai sus menționate se întemeiază și prevederile H.C.L. S4 nr. 272/12.12.2024, care face trimitere la dispozițiile Legii nr. 273/2006 privind finanțele publice, cu modificările ulterioare, precum și cele ale Legii nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Așadar, potrivit acestor dispoziții legale precitate, taxele speciale se încasează numai de la persoanele care beneficiază efectiv de serviciile publice locale pentru care au fost instituite aceste taxe.

Raportat la cele de mai sus reiterăm faptul că însăși D.G.I.T.L. S4, în răspunsul transmis atât petentului, cât și instituției Avocatului Poporului, menționează că **Regulamentul anexat la hotărâre nu prevede în mod expres obligativitatea ca spațiul de parcare să fie situat pe raza Sectorului 4**, dar, pentru a-și motiva refuzul de a rezolva cererile de scutire de taxă, aceasta extrapolează interpretarea dispozițiilor legale în sensul că această condiție rezultă din interpretarea logică și sistematică a reglementării, în corelație cu scopul instituirii taxei și cu natura serviciului public pe care îl susține financiar.

Prin urmare, apreciem că, impunerea taxei de dezvoltare urbană proprietarilor de autovehicule, înregistrate la D.G.I.T.L. S4, chiar dacă aceștia nu beneficiază efectiv de serviciul public local pentru care se percepe taxa și dețin în folosință sau proprietate un loc de parcare (garaj) pentru autoturismul înregistrat la D.G.I.T.L. Sector 4, apare ca fiind realizată cu încălcarea prevederilor legale de rang superior, și, totodată, reprezintă un abuz de drept și un refuz, în accepțiune Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ, cu modificările și completările ulterioare, al autorității locale, în speță, D.G.I.T.L. S4, de a acorda scutirile de taxă solicitate potrivit legii.

(ii) Constituția României consacră în articolul 52, un drept-garanție al cetățenilor de a se apăra în justiție în fața abuzurilor și prejudiciilor la care pot fi supuși în urma activității administrației publice. Acest articol este fundamentul instituției contenciosului administrativ.

Astfel, conform art. 52 alin. (1) din Constituția României „persoana vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim, de o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, este îndreptățită să obțină recunoașterea dreptului pretins sau a interesului legitim, anularea actului și repararea pagubei.”.

Textul legal anterior menționat conturează o sferă largă a pretențiilor ce pot face obiectul unei acțiuni în contencios, menționând atât drepturile, cât și interesele legitime ale cetățenilor care au fost vătămate printr-un act administrativ.

Recunoașterea dreptului persoanei vătămate prin emiterea unui act administrativ în mod abuziv sau, dimpotrivă, prin refuzul autorității publice de a emite un act administrativ, are o dublă valență constituțională. Pe de o parte, regăsim exprimarea dreptului privind liberul acces la justiție, recunoscut inclusiv de Convenția Europeană a Drepturilor Omului, iar, pe de altă parte, este asigurat controlul judecătoresc asupra activității administrative, acest control reciproc reprezentând însăși premisa separației puterilor în stat.

Totodată, prin art. 52 alin. (2) din Constituția României „condițiile și limitele exercitării acestui drept se stabilesc prin lege organică”, se face trimitere legea organică, respectiv la Legea 554/2004 a contenciosului

administrativ, cu modificările și completările ulterioare, care transpun detaliat dispozițiile din legea fundamentală cu privire la noțiunea de act administrativ.

În dreptul actual, Legea contenciosului administrativ a clarificat delimitarea dintre cele două noțiuni, asigurând totodată căile de atac, dar și remediile pentru prejudiciile cauzate de acestea.

Potrivit dispozițiilor legale, prin nesoluționarea unei cereri se înțelege atât refuzul nejustificat de a soluționa o cerere sau de a emite un act, din partea autorităților publice (conduita activă de refuz), cât și nesoluționarea cererii sau emiterea unui act administrativ în termenul legal stabilit (conduita pasivă).

Având în vedere punctul de vedere exprimat de către D.G.I.T.L. Sector 4 în adresele înaintate atât petentului cât și instituției noastre, respectiv impunerea taxei de dezvoltare urbană tuturor proprietarilor de autovehicule, înregistrate la D.G.I.T.L. S4, **chiar dacă aceștia nu beneficiază efectiv de serviciul public local pentru care se percepe taxa**, considerăm că această interpretare a dispozițiilor Hotărârii Consiliului Local al Sectorului 4 nr. 272/12.12.2024 **reprezintă un abuz de drept și un refuz în accepțiune Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ, cu modificările și completările ulterioare.**

(iii) În jurisprudența sa¹, Înalta Curte de Casație și Justiție a reținut că, potrivit art.2 alin. (1) lit. i) din Legea nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, refuzul nejustificat de a soluționa o cerere este „**exprimarea explicită, cu exces de putere, a voinței de a nu rezolva cererea unei persoane**”, excesul de putere fiind definit în art. 2 alin. (1) lit. n) din Legea nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare ca fiind: „**exercitarea dreptului de apreciere al autorităților publice prin încălcarea limitelor competenței prevăzute de lege sau prin încălcarea drepturilor și libertăților cetățenilor**”.

Din interpretarea prevederilor legale precizate, rezultă că, atunci când are de analizat caracterul justificat sau nejustificat al refuzului de rezolvare a unei cereri, instanța de contencios administrativ nu se limitează la un control de legalitate formală, ci trebuie să evalueze **conduita autorității din perspectiva scopului legii, printr-o interpretare rațională a acesteia**, pentru că *principiul proporționalității măsurilor administrative individuale în raport cu interesul public ocrotit impune ca actele administrative să nu depășească limitele a ceea ce este adecvat și necesar pentru a atinge scopul urmărit, astfel ca inconvenientele cauzate particularului să nu fie excesiv de împovărătoare, disproporționate în raport cu scopurile vizate (a se vedea, în acest sens și Hotărârea din 24 mai 2005, par. 96, pronunțată de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în cauza Buzescu c. României).*

Raportând exigențele jurisprudenței Înaltei Curți de Casație și Justiție la conduita D.G.I.T.L.S4, care refuză soluționarea favorabil a cererilor de scutire de la taxa specială pentru dezvoltare urbană chiar dacă persoana în cauză deține terenuri sau proprietăți private cu destinația de parcaj în alt sector sau județ al țării, și nu pe raza teritorială a Sectorului 4 București, apreciem că aceasta este una nelegală.

Nelegalitatea acțiunilor pârâtei reiese din modul în care aceasta își motivează refuzul de a rezolva cererile de scutire de taxă, extrapolând interpretarea dispozițiilor legale ale H.C.L. S4 nr. 272/12.12.2024, în sensul că deși prevederile Regulamentului anexat la hotărâre nu prevede în mod expres obligativitatea ca spațiul de parcare să fie situat pe raza Sectorului 4, această condiție **rezultă din interpretarea logică și sistematică a reglementării, în corelație cu scopul instituirii taxei și cu natura serviciului public pe care îl susține financiar.**

Această interpretare care, are drept consecință încălcarea dreptului reclamantului, nu este în concordanță cu dispozițiile incidente, respectiv art. 484 alin. (3) din Codul fiscal, care dispune că **(3) Taxele speciale se încasează numai de la persoanele fizice și juridice care beneficiază de serviciile oferite de instituția sau serviciul public de interes local, potrivit regulamentului de organizare și funcționare al acestora, sau de la cele care sunt obligate, potrivit legii, să efectueze prestații ce intră în sfera de activitate a acestui tip de serviciu**”.

Referitor la noțiunea de **refuz nejustificat**, așa cum a fost stabilit la nivel jurisprudențial, pentru a constitui un refuz nejustificat două condiții esențiale trebuie să fie îndeplinite: **în primul rând**, este necesară existența unei comunicări exprese a autorității publice cu privire la cerere, și, **în al doilea rând**, refuzul trebuie să rezulte dintr-un exces de putere, respectiv, să fie emis prin încălcarea competenței prevăzute de lege sau prin încălcarea drepturilor și libertăților cetățenilor.

¹ Decizia nr. 718/2014, pronunțată în Ședința publică din data de 14 februarie 2014, de Secția de Contencios Administrativ și Fiscal a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

În ceea ce privește prima condiție, în speță, existența unei comunicări exprese a autorității publice cu privire la cerere, este necesară a fi analizată, din perspectiva răspunsurilor comunicate de către D.G.I.T.L. S4 atât la petițiile adresate de către petent cât și la demersurile întreprinse de către instituția Avocatul Poporului.

Astfel cum am arătat mai sus, D.G.I.T.L. S4 menționează că Regulamentul anexat la hotărâre nu prevede în mod expres obligativitatea ca spațiul de parcare să fie situat pe raza Sectorului 4, dar, această interpretare a dispozițiilor legale în sensul că această condiție rezultă din interpretarea logică și sistematică a reglementării, în corelație cu scopul instituirii taxei și cu natura serviciului public pe care îl susține financiar, apreciem că reprezintă un refuz de a rezolva cererile de scutire de taxă conform legii.

Atitudinea D.G.I.T.L. S4 atât față de proprii petenți, cât și față de demersurile întreprinse de către Avocatul Poporului denotă refuzul constant acestui reprezentant al autorității publice de a-și îndeplini atribuțiile de rezolvare a cererilor de scutire de taxă de dezvoltare urbană, impunând plata acesteia tuturor proprietarilor de autovehicule, înregistrate la D.G.I.T.L. S4, **chiar dacă aceștia nu beneficiază efectiv de serviciul public local pentru care se percepe taxa.**

Referitor la cea de-a doua condiție, apreciem că răspunsurile formulate de către D.G.I.T.L. S4 reprezintă refuz de a rezolva cererile de scutire de taxă, **refuz dat cu exces de putere, în sensul art. 2 alin. (1) lit. n) din Legea nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, prin extrapolarea interpretării date dispozițiilor legale, astfel cum am arătat mai sus.**

În final, precizăm că, deși organele administrației publice au o anumită libertate de apreciere, acest drept de apreciere se manifestă în interiorul limitelor stabilite de lege, iar instanțele de contencios administrativ au competența de a aprecia în ce măsură administrația, prin actele supuse cenzurii jurisdicționale, a stabilit corect un raport de proporționalitate între măsurile concret stabilite și scopul legii; în cazul în care constată o disproporție între cele două, instanța urmează a anula actul administrativ și a dispune luarea măsurilor pe care le implică anularea actului.

În acest sens, menționăm condițiile exercitării puterii discreționare a autorității publice care au fost definite în Recomandarea R (80) 2 a Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei. Aceasta prevede ca principiu al exercitării puterii discreționare faptul că: „O autoritate administrativă, în exercitarea puterii discreționare [...] 4. Menține un echilibru rezonabil între orice efect advers pe care decizia l-ar putea avea asupra drepturilor, libertăților sau intereselor persoanelor și scopul pentru care este emis”.

Pentru considerentele mai sus arătate apreciem că impunerea taxei de dezvoltare urbană tuturor proprietarilor de autovehicule, înregistrate la D.G.I.T.L. S4, **chiar dacă unii dintre aceștia nu beneficiază efectiv de serviciul public local pentru care se percepe taxa și dețin în folosință sau proprietate un loc de parcare (garaj) pentru autoturismul înregistrat la D.G.I.T.L. Sector 4, apare ca fiind realizată cu încălcarea prevederilor legale de rang superior, și, totodată, reprezintă un abuz de drept și un refuz, în accepțiunea Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ, cu modificările și completările ulterioare, al autorității locale, în speță, D.G.I.T.L. S4, de a scuti de la plata taxei de dezvoltare urbană, în condițiile legii.**

În concluzie, având în vedere motivele expuse mai sus, vă rugăm să admiteți cererea de chemare în judecată astfel cum a fost formulată.

IV. Aspecte privind citarea părților și comunicarea actelor de procedură

În ceea ce privește aplicarea prevederilor art. 1 alin. (3) ultima teză din Legea nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, facem următoarele **precizări:**

Procedura de citare în acest dosar se va efectua exclusiv față de domnul _____, domiciliat în Municipiul București,

_____ în conformitate cu dispozițiile art. 1 alin. (3) teza ultimă din Legea nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, care dispun în mod expres că petiționarul dobândește de drept calitatea de reclamant, urmând a fi citat în această calitate: „Petiționarul dobândește de drept calitatea de reclamant, urmând a fi citat în această calitate. Dacă petiționarul nu își însușește acțiunea formulată de Avocatul Poporului la primul termen de judecată, instanța de contencios administrativ anulează cererea”.

În drept,

Înțelegem să ne întemeiem cererea de chemare în judecată pe dispozițiile în temeiul art. 1 alin. (1) și (2), art. 15 alin. (1) lit. m) din Legea nr. 35/1997 privind organizarea și funcționarea instituției Avocatul Poporului, republicată, coroborat cu art. 1 alin. (3), art. 11, art. 13 și art. 18 alin. (3) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, prin raportare la prevederile art. 30 alin. (1) și (6) din Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, art. 484 alin. (1) – (3) din Codul fiscal, ale Hotărârii Consiliului Local Sector 4 București nr. 272/2024 privind instituirea unei taxe speciale pentru dezvoltare urbană în Sectorul 4 al Municipiului București și a Regulamentului anexat acestei hotărâri.

Probe,

În dovedirea celor susținute în cererea de chemare în judecată, **solicităm încuviințarea administrării probei cu înscrisuri**, pe care o considerăm pertinentă, concludentă și utilă soluționării cauzei, precum și de orice alt mijloc de probă admis de lege, care se va dovedi necesar, util și pertinent în prezenta cauză.

În susținerea cererii, în cadrul probei cu înscrisuri, **anexăm în copie certificată, înscrisurile identificate conform opisului întocmit în acest sens.**

De asemenea, în temeiul art. 13 alin. (2) din Legea nr. 544/2004, cu modificările și completările ulterioare, **solicităm ca pârâta să depună la dosarul cauzei întreaga documentație care a stat la baza refuzului de a rezolva cererile de scutire de taxă, precum și orice alte lucrări necesare pentru soluționarea cauzei.**

Solicităm judecarea prezentei cauze și în lipsa părților, în temeiul art. 223 alin. (3), coroborat cu art. 411 alin. (1) pct. 2 teza finală din Codul de procedură civilă.

Depunem prezenta cerere de chemare în judecată în 3 (trei) exemplare, în original, împreună cu înscrisurile anexate, în copie certificată, unul pentru instanță și restul pentru comunicare către părți.

Avocatul Poporului

Renate WEBER

București, 20.10.2025

DOMNULUI PREȘEDINTE AL TRIBUNALULUI BUCUREȘTI